

BENEÏU!

Benvolguts diocesans:

Jesús ens va donar el mandat de beneir a tots i de fer-lo sempre: “vosaltres beneïu als que us maleeixen i oreu pels que us calumnien” (Lc 6, 28). Ens va demanar de manera especial que beneïssim a aquells que ens odien, els quals ens persegueixen o insulten. No obstant això, moltes vegades els cristians ens posem nerviosos davant crítiques, atacs i persecucions. Jesús ens diu que, enfront d'això, hem de reaccionar sempre beneint. Beneir no vol dir només parlar bé dels altres (la paraula llatina bene-dicere significa “dir bé”) sinó també apreciar-los, fer-los el bé i orar per ells.

Resulta també molt suggeridor el final de l'Evangeli de Sant Lluç, quan descriu l'ascensió de Jesús i diu: “mentre els beneïa, es va separar d'ells i va ser portat al cel” (Lc 24, 51). L'últim gest de Jesús és beneir a aquells deixebles que l'havien acompanyat durant la seva vida terrenal. Jo veig en aquest gest una indicació per a tots nosaltres, que som els seus seguidors. Els cristians hem de prolongar la seva actitud, beneint en el seu nom a tots els homes.

L'Apòstol Pau va entendre molt bé aquest missatge i, per això, en la seva carta als cristians de Roma va escriure: “beneïu als que us persegueixen; beneïu, sí, no maleïu” (Rom 12, 14). La resposta del cristià davant les dificultats i els odis no és la de condemna dels altres, sinó la benedicció. En una altra carta, descrivint el comportament dels cristians, diu Pau: “quan ens insulten, beneïm” (1 Cor 4, 12).

Encara hi ha un altre text del nou testament que es fa ressò d'aquest mandat del Senyor. Està en la primera carta de Pere, que va ser escrita per a uns cristians que vivien en un clima tibant, d'hostilitat i violència cap a ells. L'autor d'aquesta carta els diu: “no torneu mal per mal, ni insult per insult, sinó al contrari, responeu amb una benedicció, perquè per a això heu estat cridats, per a heretar una benedicció” (1 Pe 3, 9). Els cristians, seguint les petjades de Crist, han de renunciar a la revenja i respondre amb una benedicció. Llavors ells mateixos rebran la benedicció de Déu.

Penso que les persones que saben beneir als altres són les que contribueixen a sanejar aquest món contaminat i construir una societat millor. Beneir als altres és apreciar el bo que fan o que tenen, valorar-ho, secundar-ho. La llengua amb la qual beneïm a Déu ha de servir també per a beneir als homes (cf. St 3, 9-12). Seria una contradicció beneir a Déu mentre maleïm als germans.

Estimats fidels de Menorca: no deixem mai de beneir; que no dominin en nosaltres actituds de rebuig i d'exclusió; que totes les persones sentin que les estimem i respectem